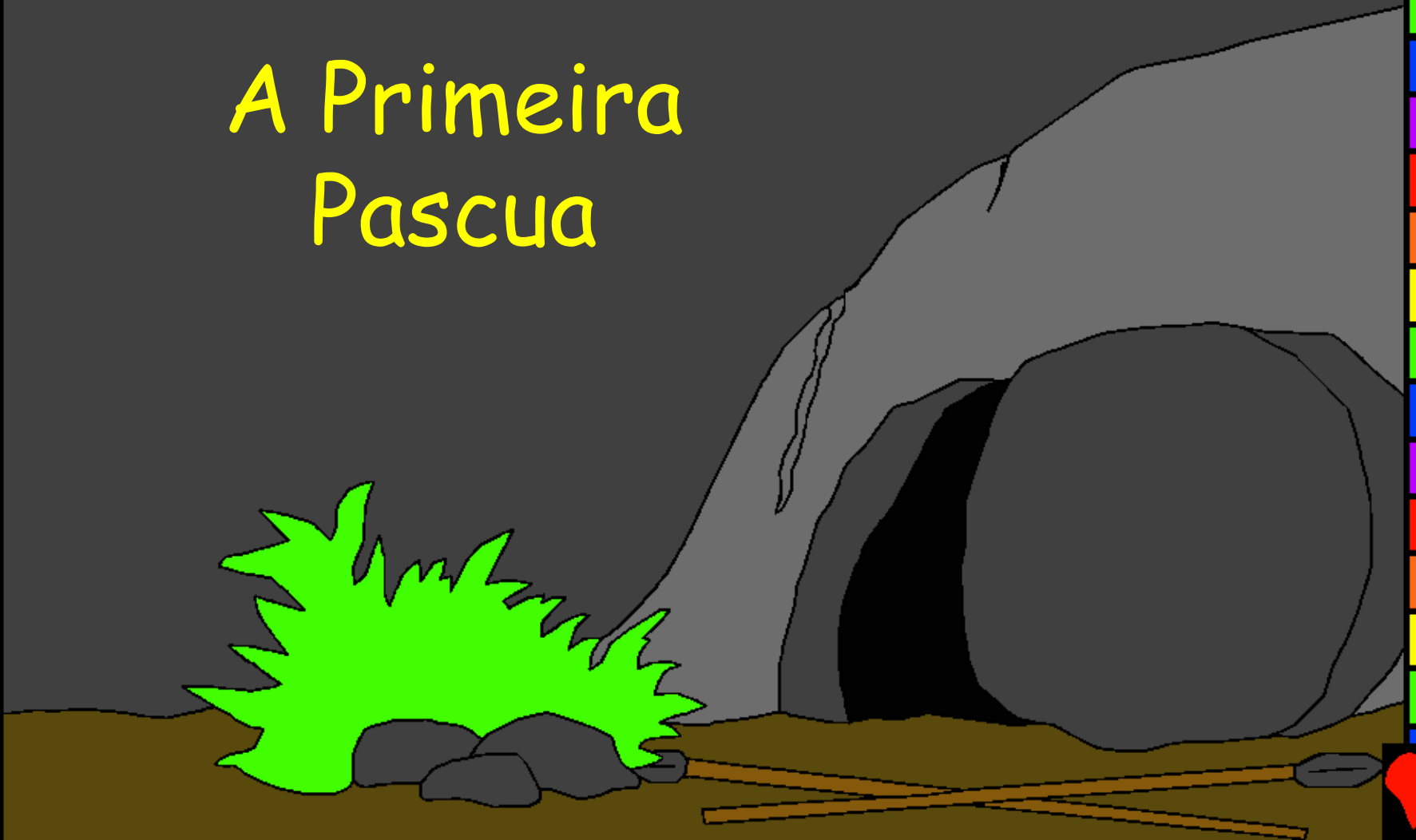

Biblia para Nenos
presenta

A Primeira Pascua

Escrito por: Edward Hughes

Ilustrado por: Janie Forest
Alastair Paterson

Adaptado por: Lyn Doerksen

Traducido por: www.christian-translation.com

Producido por: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Licencia: Tese o dereito de copiar e imprimir esta historia,
mentres que non a comercialices.

A dona estaba na ruidosa
ladeira, os seus ollos
tristes mirando cara
unha escena terrible.
O seu Fillo morría.
A nai era María e
estaba preto do
lugar onde Xesús
estaba cravado
na cruz.

Cómo sucedeu todo isto? Cómo puido acabar Xesús cunha vida tan fermosa dun xeito tan horrendo? Como podía Deus permitir có seu Fillo se cravará nunha cruz para morrer alí? Cometeu Xesús un erro sobre quen era? Fracasou Deus?

Non! Deus non fallou.
Xesús non cometeu
ningún erro. Xesús
sabía que sería matado
por homes malvados.
Mesmo cando Xesús
era un neno, un vello
chamado Simeón
díxolle a María que a
tristeza estaba por
diante.

Uns días antes de que Xesús fora asasinado, unha señora veu e aplicoulle unha untura perfumada nos seus pés.

“Ela está malgastando o diñeiro,” queixáronse os discípulos. “Ela está facendo un bo traballo” dixo Xesús. “Ela fíxoo polo meu enterro” Que estrañas palabras!

Logo diso, Xudas, un dos doce discípulos de Xesús, acordou traizoar a Xesús ós principais sacerdotes por 30 pezas de prata.

Na festa da Pascua Xudía,
Xesús compartiu a súa última
comida cos seus discípulos.
Díxolles cousas maravillosas
sobre Deus e as súas promesas
para aqueles que o aman. Entón
Xesús ofreceu pan e unha cunca
para que compartisen. Isto era
para lembrarlles
que o corpo e
o sangue de
Xesús foron
entregados para
traer perdón
polos pecados.

Entón Xesús díxolles aos seus amigos que sería traizoado e eles deberían de fuxir. "Non fuxirei", insistiu Pedro. "Antes de que o galo cante, ti negarasme tres veces", dixo Xesús.

Máis tarde esa noite,
Xesús foi rezar ao
xardín de Xetsemaní.
Os discípulos que
estaban con El
adormeceron. "O
meu Pai", Xesús
rezou, "... Deixa que
esta copa pase de
min. Porén, non como
eu quero, senón como
ti queres".

De súpeto, unha multitude marchou
cara o xardín, dirixida por Xudas.
Xesús non se resistiu, pero Pedro
cortoulle a orella a un home.
Tranquilamente, Xesús tocoulle
a orella a un home e curouno.
Xesús sabía que o seu
arresto era parte da
vontade de Deus.

A multitude levou a Xesús á casa do sumo sacerdote. Alí, os líderes xudeus dixeron que Xesús debería morrer. Preto, Pedro estaba a beira do lume dos criados e observando.

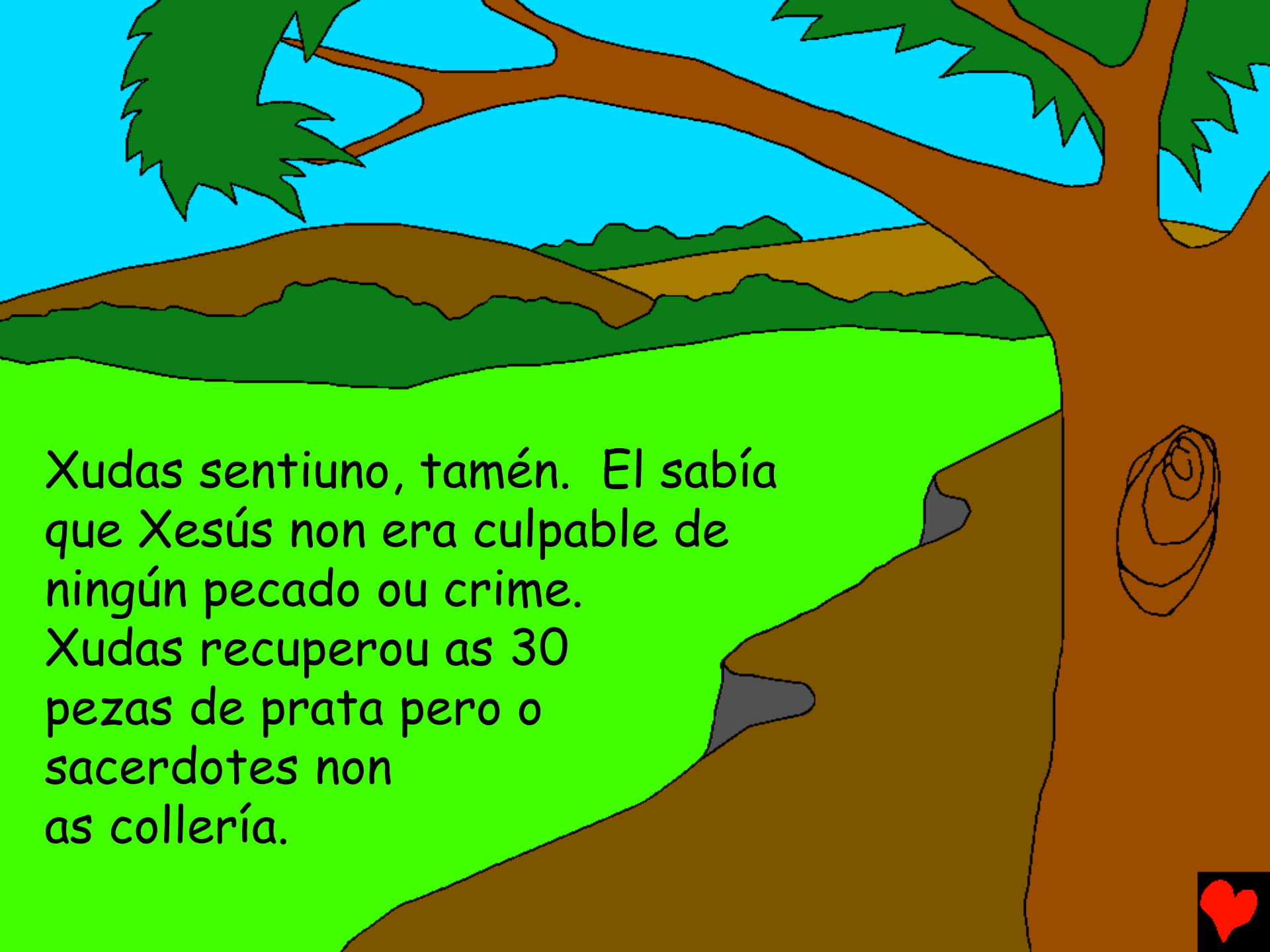
Tres veces a xente mirou a Pedro e dixéronlle,
"Ti estabas con Xesús!" Pedro negouno as tres
veces, do mesmo xeito
que Xesús lle dixo.
Pedro inclusive
maldixo e xurou.

CANTO DO GALO

Xusto nese momento,
cantou un galo. Foi como a
voz de Deus para Pedro.
Lembrando as palabras de
Xesús, Pedro chorou
amargamente.

Xudas sentiuno, tamén. El sabía que Xesús non era culpable de ningún pecado ou crime. Xudas recuperou as 30 pezas de prata pero o sacerdotes non as collería.

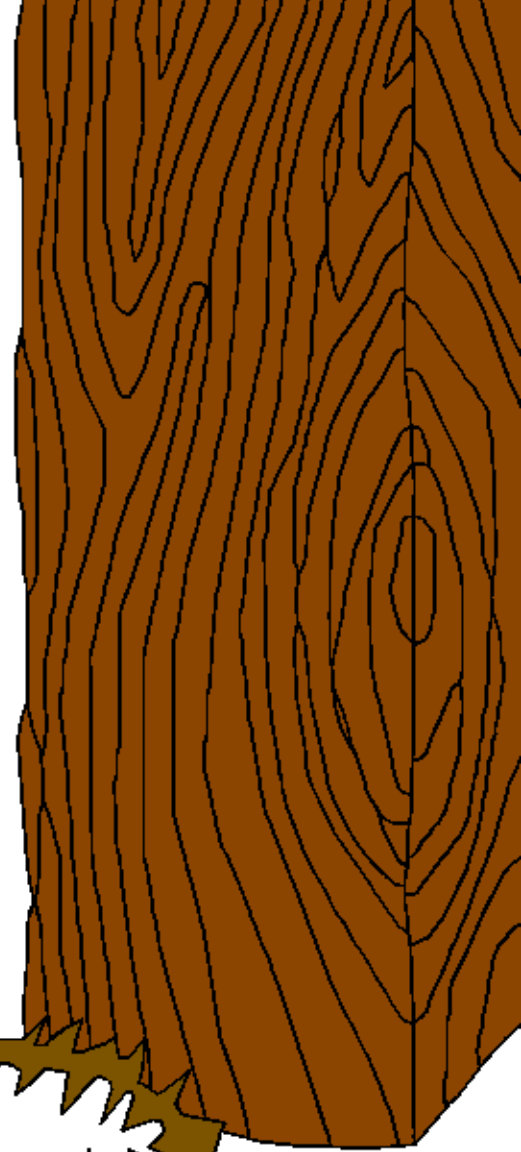
Xudas tirou o
diñeiro, lanzouse -
e aforcouse.

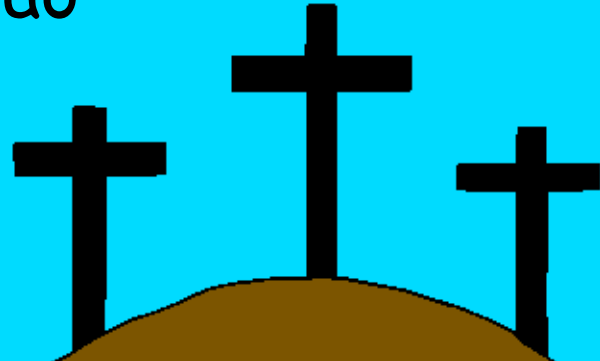
Os sacerdotes trouxeron a Xesús ante Pilato, o gobernador de Roma. Pilato dixo, "Eu non encontrarei un fallo neste Home" pero a multitude seguía chorando, "Crucifícao! Crucifícao!"

Finalmente Pilato cedeu, e sentenciou a Xesús para morrer na cruz. Os soldados golpearon a Xesús, cuspiron na súa cara e azoutárono. Eles fixeron unha cruel coroa de espiñas longas e afiadas e apertárona na súa cabeza. Entón cravárono na cruz de maneira para morrer.

Xesús sempre soubo que el ía morrer desa maneira. El tamén sabía que a súa morte traería perdón para os pecadores que non confiaron nel. Os dous criminais foron crucificados ao lado de Xesús. Un creu en Xesús- e foi para o paraíso. O outro non.

Despois de moitas horas sufrindo, Xesús dixo, "Está rematado" e morreu. O seu traballo estaba completo. Os amigos enterrárono nunha tumba privada.

Logo os soldados
romanos selaron e
gardaron a tumba.
Ninguén podería
entrar - ou saír.

Si este fora o final da historia, cómo de triste sería. Pero Deus fixo algo marabilloso. Xesús non estaba morto!

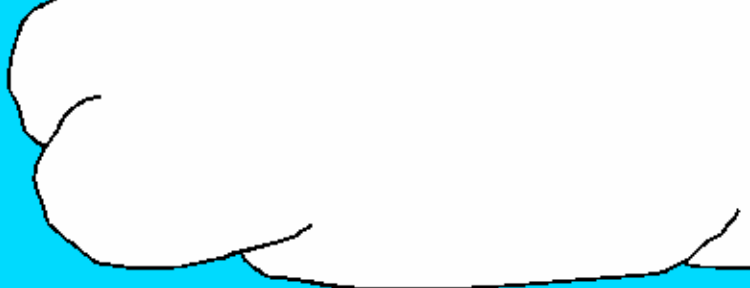

O amencer dunha maña no primeiro día da semana, algúns dos discípulos de Xesús encontraron unha pedra proveniente da tumba. Entón eles ollaron dentro, Xesús xa non estaba alí.

Unha muller estaba chorando pola tumba. Xesús aparecéuselle!
Ela volveu a correr alegre para dicirlle ós outros discípulos.
"XESÚS ESTÁ VIVO!
XESÚS VOLVEU DA MORTE!"

Pronto Xesús chegou xunto ós discípulos e mostroulles as mans marcadas por cicatrices. Era certo. **XESÚS ESTABA VIVO DE NOVO!** Perdoou a Pedro por negalo e díxolle ós seus discípulos que llo contaran a todo o mundo. Despois volveu ó ceo de onde viñera.

A Primeira Pascua

A historia dende o Deus da Terra, a Biblia

encóntrase en

Mateo 26-28, Lucas 22-24,
Xoán 13-21

"A entrada das súas palabras danos luz."
Salmo 119:130

O final

Esta historia bíblica fálanos sobre o noso
marabilloso Deus, quen nos creou e quere que ti o coñezas.

Deus sabe que nós fixemos malas cousas, ás que El
chama pecados. O castigo dese pecado é a morte, pero Deus
ámanos moito. El enviounos o seu único Fillo, Xesús, para morrer
na Cruz e ser castigados polos nosos pecados. Entón Xesús volveu
a vida e foi á casa, ó Ceo! Si ti cres en Xesús e lle preguntas
que esqueza os teus pegados, El farao! El volverá e
vivirá en ti agora, e ti vivirás con El para sempre.

Si ti crees nesta verdade, dille isto a Deus:
Querido Xesús, Eu creo que ti es Deus, convertíche en
home para morrer polos nosos pecados e agora ti estás vivo
outra vez. Por favor, entra na miña vida e perdoo os meus
pecado, así eu poderei ter agora unha nova vida, un día
estarei contigo para sempre. Axúdame a obedecerche
e vivir por ti como o teu fillo. Amén.

Lee a Biblia e fala con Deus todos os días! Xoán 3:16

